Sedan blir det enkelt att förstå, varför man hellre tar 10 till bas, då man i uppgifter motsvarande dem i sista exemplen endast har att flytta decimalkommat ett visst antal steg åt ena eller andra hållet. Kurvan $y = 10^x$ uppritas för $0 < x < 1$. 1 cm. = 1 för y, men 0,1 för x. Punkter för utprickningen beräknas med hjälp av $y = 2^x$.

$$\text{Ex. } 10^{0,4} = 2^{3,3 \cdot 0,4} = 2^{1,32} = 2{,}5\,.$$

På denna kurva läser man lätt av x-n med 2 decimaler, och det är lämpligt att göra upp en 2-ställig logaritmtabell, med vilken räknas, tills de vanliga räkningarna äro inlärda. Man skrifver t. ex.

$$39 = 10^1 \,.\, 3{,}9 = 10^1 \,.\, 10^{0,59} = 10^{1,59}$$

$$\text{och } 0{,}039 = 10^{-2} \,.\, 3{,}9 = 10^{-2} \,.\, 10^{0,59} = 10^{0,59-2}.$$

Att sedan övergå från 2 decimaler till 4 eller att kalla exponenterna för logaritmer möter naturligtvis ingen svårighet, ej heller att räkna med logaritmer utan användning av potensbeteckning.

Vinkelns tredelning.

Af **Frans de Brun.**

Ehuru frågan ej har någon större betydelse, men då den för närvarande tycks vara aktuell, tillåter jag mig att fästa uppmärksamheten på en för 14 à 15 år sedan i Gartenlaube publicerad framställning af ett instrument, medelst hvilket man kan dela en godtycklig vinkel i tre lika delar.

Hela apparaten består af en vinkelhake, kombinerad med en halfcirkelformig skifva, såsom figuren visar. Radien $OA = OB$ antages äfven vara lika med den räta vinkelns kortare ben AE. I A och O äro små halfcirkelformiga utskärningar. Om nu vinkeln XSY skall delas i tre lika delar, för-

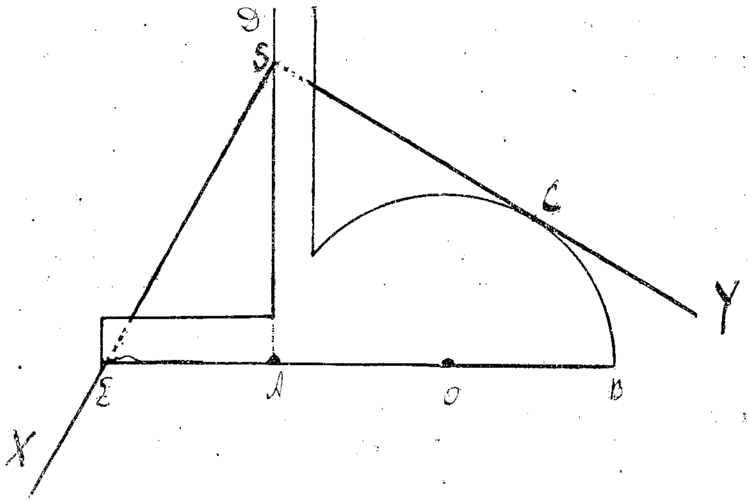

skjutes instrumentet så, att S kommer på AD, E på SX och SY blir tangent till halfcirkeln (i C). Om då medelst en penna märken göras i A och O och dessa sammanbindas med S, är den gifna vinkeln delad i tre lika delar. Beviset grundar sig naturligen på att alla tre trianglarna AES, AOS, COS äro kongruenta, hvilket lätt inses.